

Universitätsbibliothek Paderborn

Via Vitæ Operis Hvivs Hypothesis

Florentius <Batavus>

Antverpiae, 1551

Quod exercitium poenitentiae comodissimum sit remedium tum ad arcendos prauos affectus, tum ad affequendum perfectionem. Cap. 4.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30077

DE TRIBVS PARTIBVS

genus tantum lolia radant, non perinde diu
hortos suos mundos cernent. Sed si accura-
tè & diu mundos eos cupiunt, non summas
zizaniorum herbas modo, sed radices ipsas
reuellant necesse est.

Quod exercitium pœnitentia cōmodissimum

sit remedium tum ad arcendos

prauos affectus, tum ad

assequendum perfectionem. Cap. .4.

VT autem nouus, inchoans, & imper-
fectus adhuc homo, melius se huic ex-
ercitio pœnitentiæ tradere possit, &
suorum admissorum expiationi, non igno-
rare debet (quemadmodum in superioribus
non nihil attigimus) pœnitentiam hanc tri-
plicem adferre fructum. Primo per hanc cō-
sequimur præteriorum peccatorum con-
donationem: secundo inditæ à natura, seu
per sceleratam vitam contractæ labis seu in-
firmitatis abolitionem: quæ labes alioqui
in homine malum seu vitium quoddam est
natiuum & hæreditarium: tertio subfidium
& ope in tum ad fœliciter promouendū in
virtutibus, tum ad obtinendam diuini spiri-
tus gratiam. Hac de re dominus noster lo-
quebatur, quum dicebat. Beati qui lugent,
quoniam in ipsis consolabuntur. Itaq; de mul-
tis legiis sanctis, qui aliquando sceleratis-
sumi

Mat. 5.2.

POENITENTIAE:

simi fuere peccatores, quemadmodū post suam conuersionem, postq; obtentam criminum remissionem, toto vitæ suæ tēpore statis quibusdam horis memoriam sibi refricarint veterum suorum delictorum, eademq; non secus deplorarint, ac si nunquam fuisset condonata. Liquet hoc de Dauid, Petro, Maria Magdalena, Maria Aegyptiaca, q̄s tota legimus vita certis temporibus planxisse sua peccata. Qui etiam tali tristitia omnē condiebant gaudinm, quod illis siue intus siue foris poterat obuenire, nō secus quā sale condiri consueuerunt cibaria plus iusto dulcia, quo vel sic reddantur sapidiora & naturæ accommodatoria. Ad hæc quē admodum salis natura bonam & recētem escam à putore vindicat & corruptiōe, ita anima hominis quæ sedulo in deplorandis commissis sese exercitat, à multis vindicatur tentationibus, prauis affectibus, & mundi & carnis, & diaboli illecebris. Videmus. n. tristitia & mœstitudine affectū hoiēm obcasum aliquē aut cruciatū, aut morbū, aut metum munda nū nō facile posse exhilarari cibo aut potu, aut alijs quibusuis mūdi huius oblectamenti: quinimo contra videmns, quibus prius capiebat, eadē ei iā neutiquā libere: qd' ipm multo magis vsluenit in merore spūali pœnitentiæ. Quis-

DE TRIBVS PARTIBVS

Quisquis ergo huic tam salubri exercitio as-
sueuerit, haud facile huius mundi capietur
honoribus, non carnis seducetur illecebris,
non Satanæ peruinetur solicitationibus.
Sed neq; sæculi huius applausus magnope-
re eiusmodi mouere valent, quandoqui-
dem nec aurem illis accommodat, nec aliud
æstimat quam inanem quendam aeris flatū.
Præterea quisquis impietatem suam frequē-
ti trutina expendit, deflet, & veniam prome-
teri satagit, haud facile semetipsum alijs pre-
ferret, utpote qui continuo suam imperfe-
ctionem ob oculos versat, quæ sanè res ip-
sum vehementer deicit. Sed nec facile cru-
delis erit, aut iracundia cōcitatitur erga p-
ximum, maxime quum sit non immemor se
multo plura commisisse in Deum, quā vel
possit aliquis mortalium in ipsum. Proinde
quisquis per veram poenitentiam conatur
promereri indulgentiam, facile hinc discet
quemadmodum ipse placidus, exorabilis,
longanimis & benignus esse debeat erga p-
ximum. Atq; ita de omnibus alijs posset do-
ceri vitijs, quod facile arceantur per saluta-
ris poenitentiæ exercitium, & insuper quod
hinc virtus omnis suū sumat exordiū. Ex q-
bus etiam manifestum fit, hoc exercitiū nō
modo conferre ad impetrandam veniā, &
condo-